

השנה, איך נישפט?
מאת ד"ר סטיבן לורך
מנהל בית הספר

הימים הנוראים הם זמן של חג ומסורת, של משפחה וחגיגה - וגם של הרהור וחשש. השנה, כשיום השנה הראשון לטבח ב-7 באוקטובר יחול בין ראש השנה ליום כיפור, המילים של תפילת "ונתנה תוקף", אחד מעמודי התווך של הליטורגיה של הימים הנוראים, מהדהדות בקול רם ובעקשנות מהרגיל.

כְּמָה יַעֲבֹרֵנוּ, וְכֵמָה יִבְרָאנוּ, מִי יִחְיֶה, וּמִי יָמוּת, מִי בְּקֶצֶץ, וּמִי לֹא בְּקֶצֶץ

התקוות והדאגות היומיומיות שלנו מתערבבות השנה עם מחשבות ופחדים שלא תיארו לעצמנו שיהיו לנו:

האם אנו ויקירינו נתברך בבריאות?
האם המשפחה והחברים שלנו עם אתגרים בריאותיים ירפאו?
האם המשפחה והחברים שלנו בישראל יהיו בטוחים?
האם הקהילה שלנו, או המשפחה שלנו, תחסך מאלימות נשק באמריקה?
האם העסקים שלנו ישגשגו וההכנסות שלנו יגדלו?
האם ילדינו ינצלו עד תום את הזדמנויות הלמידה שיש להם?
כשהילדים שלנו ילכו לקולג', האם הם יממשו את הפוטנציאל שלהם, או שהם יידחקו לשוליים בגלל שהם יהודים?
האם נשמש את הדוגמה הטובה ביותר לילדינו?
האם הילדים שלנו יעשו בחירות טובות ויעשו את הדבר הנכון?
האם תהיה בהירות לגבי נכון ולא נכון בעולם, שבו רצח, חטיפה, בריונות, ושקר הם תמיד לא מוסריים?
האם אנחנו וילדינו נהיה מאושרים ומסופקים? האם המשפחה שלנו תתברך בחוויות שמקרבות בינינו?
האם החברים שלנו שתמיד עזרנו להם בעבר יעמדו למעננו כשאנחנו במצוקה?

על ידי שליחת ילדיכם לבי"ס קדימה והיותכם שותפים פעילים עם בית הספר, אתם כבר עושים הרבה כדי להתמודד עם האתגרים חסרי התקדים העומדים בפנינו בראש השנה הזה. האם זו התשובה הכוללת? כמובן שלא. אבל עשיתם את חלקכם, ועכשיו אתם יכולים לבקש מא-לוהים, בלב שלם ובמצפון נקי, להשלים את העבודה, להגן על המשפחה שלכם והקהילה שלנו בצורה שאנחנו לא יכולים ורק א-לוהים יכול.

אנו מתפללים לחזרה מהירה לתקופה פשוטה יותר, שבה ראש השנה היה רצוף פחדים רגילים ולא קיומיים.

תְּכַלֶּה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ, תַּחֲלֵל שָׁנָה וּבִרְכוּתֶיהָ.

לְשָׁנָה טוֹבָה נִכְתֵּב וְנִחְתָּם לְאַתֵּר לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.

שבת שלום, ושנה טובה ומתוקה,

ד"ר סטיבן לורך
מנהל בית הספר